

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

9. března 2017¹

„Řízení o předběžné otázce — Osobní údaje — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů — Směrnice 95/46/ES — Článek 6 odst. 1 písm. e) — Údaje podléhající zveřejnění v obchodním rejstříku — První směrnice 68/151/EHS — Článek 3 — Likvidace dotyčné společnosti — Omezení přístupu třetích osob k těmto údajům“

Ve věci C-398/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie) ze dne 21. května 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 23. července 2015, v řízení

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

proti

Salvatore Mannimu,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič (zpravodaj), předseda senátu, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. června 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Camera di Commercio Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce L. Capriolim, avvocato,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s E. De Bonisem a P. Grassem, avvocati dello Stato,
- za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,
- za německou vládu T. Henzem a J. Möllerem, jako zmocněnci,
- za Irsko E. Creedon, J. Quaney a A. Joycem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Carroll, barrister,

¹ — Jednací jazyk: italština.

- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem a C. Vieira Guerra, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi P. Costa de Oliveira, D. Nardim a H. Støvlbækem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 3 první směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. 1968, L 65, s. 8; Zvl. vyd. 17/01, s. 3), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/58/ES ze dne 15. července 2003 (Úř. věst. 2003, L 221, s. 13; Zvl. vyd. 17/01, s. 304) (dále jen „směrnice 68/151“), jakož i čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce (Obchodní, průmyslová, živnostenská a zemědělská komora v Lecce, Itálie, dále jen „obchodní komora v Lecce“) a Salvatorem Mannim ohledně odmítnutí obchodní komory v Lecce vymazat některé osobní údaje týkající se S. Manniho z obchodního rejstříku.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 68/151

- 3 Jak upřesňuje bod 3 odůvodnění směrnice 2003/58, cílem této směrnice bylo především aktualizovat směrnici 68/151 tak, aby se „usnadni(l) a urychli(l) zúčastněným osobám přístup k informacím o společnostech, ale i podstatně zjednoduši(ly) formality povinného zveřejňování uložené společností.“
- 4 Body odůvodnění směrnice 68/151 znějí takto:

„vzhledem k tomu, že koordinace uvedená v čl. 54 odst. 3 písm. g) [Smlouvy o EHS] a v Obecném programu pro odstranění omezení svobody usazování je naléhavá, zejména s ohledem na akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným, neboť činnost těchto společností často překračuje hranice státních území;

vzhledem k tomu, že koordinace vnitrostátních předpisů týkajících se zveřejňování, platnosti závazků těchto společností a neplatnosti těchto společností nabývá zvláštního významu zejména s cílem zajištění ochrany zájmů třetích osob;

vzhledem k tomu, že v těchto oblastech musí být předpisy Společenství přijaty současně pro tyto společnosti, neboť poskytují vůči třetím osobám pouze záruku obchodního jmění;

vzhledem k tomu, že zveřejňování má umožnit třetím osobám seznámit se se základními listinami společnosti a s některými údaji, které se jí týkají, zejména s údaji o osobách, které jsou oprávněny společnost zavazovat;

vzhledem k tomu, že ochrana třetích osob musí být zajištěna předpisy, které v co největší míře omezují důvody neplatnosti závazků přijatých jménem společnosti;

vzhledem k tomu, že je za účelem zajištění právní jistoty ve vztazích mezi společnostmi a třetími osobami a stejně tak mezi společníky nezbytné omezit případy neplatnosti a zpětného účinku prohlášení neplatnosti a stanovit krátkou lhůtu pro námitky třetích osob proti tomuto prohlášení.“

5 Podle článku 1 směrnice 68/151 se koordinační opatření stanovená touto směrnicí použijí na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na formy společností uvedené v tomto ustanovení, mezi nimiž je v případě Italské republiky uvedena *società a responsabilità limitata* (společnost s ručením omezeným).

6 Článek 2 této směrnice, který se nachází v jejím oddílu I, nadepsaném „Zveřejňování“, stanoví:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění povinného zveřejňování alespoň následujících listin a údajů týkajících se společností:

[...]

d) jmenování, ukončení funkce a totožnost osob, které jako statutární orgán společnosti nebo členové takového orgánu

i) jsou oprávněny zastupovat společnost vůči třetím osobám a v soudních řízeních,

ii) účastní se správy, dozoru nebo kontroly společnosti;

[...]

h) likvidaci společnosti;

[...]

j) jmenování, totožnost a pravomoci likvidátorů, pokud tyto pravomoci nevyplývají výslovně a výlučně z právního předpisu nebo stanov společnosti;

k) ukončení likvidace a výmaz z obchodního rejstříku v členských státech, kde má tento výmaz právní účinky.“

7 Článek 3 uvedené směrnice, který se nachází v témže oddílu, stanoví:

„1. V každém členském státě je veden spis buď v ústředním rejstříku, obchodním či podnikovém rejstříku pro každou společnost, která je v něm zapsána.

2. Všechny listiny a všechny údaje, které musí být zveřejněny podle článku 2, jsou vloženy do spisu nebo zapsány do rejstříku; předmět zápisů do rejstříku musí být v každém případě uveden ve spisu.

[...]

3. Na žádost musí být možné získat úplnou nebo částečnou kopii každé listiny nebo každého údaje, které jsou uvedeny v článku 2. Nejpozději od 1. ledna 2007 mohou být žádosti do rejstříku předávány v papírové nebo elektronické formě podle volby žadatele.

Ode dne, který si každý členský stát zvolí sám, nejpozději však dnem 1. ledna 2007, musí být z rejstříku možné získat kopie uvedené v prvním pododstavci v papírové nebo elektronické formě podle volby žadatele. To se týká všech listin a údajů bez ohledu na to, zda byly uloženy před zvoleným dnem nebo po něm. Členské státy však mohou rozhodnout, že dokumenty a údaje nebo některé jejich druhy uložené v papírové formě do data nebo před datem, které nesmí být pozdější než 31. prosince 2006, nebude možné získat z rejstříku v elektronické formě, uplynula-li stanovená lhůta mezi dnem uložení a dnem, kdy byla žádost rejstříku podána. Tato lhůta musí činit nejméně deset let.

[...]“

- 8 Směrnice 68/151 byla zrušena a nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. 2009, L 258, s. 11), která byla následně změněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/17/EU ze dne 13. června 2012 (Úř. věst. 2012, L 156, s. 1).
- 9 Směrnice 2012/17 vložila do směrnice 2009/101 mimo jiné článek 7a, který upřesňuje:
„Zpracování osobních údajů prováděné v rámci této směrnice se řídí směrnicí 95/46 [...]“
- 10 Avšak vzhledem k době rozhodné z hlediska skutečností se na spor v původním řízení vztahují ještě ustanovení směrnice 68/151.

Směrnice 95/46

- 11 Směrnice 95/46, jejímž cílem je podle článku 1 ochrana základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, v souvislosti se zpracováním osobních údajů, jakož i odstranění překážek volnému pohybu těchto údajů, v bodech 10 a 25 odůvodnění uvádí:

„(10) vzhledem k tomu, že předmětem vnitrostátních právních předpisů o zpracování osobních údajů je chránit základní práva a svobody, zejména právo na soukromí uznaného [uznané] v článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod[, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950,] i v obecných zásadách práva Společenství; že z tohoto důvodu sblížení těchto právních předpisů nesmí vést k oslabení ochrany, kterou zajišťují, ale musí mít naopak za cíl zajištění vysoké úrovně ochrany ve Společenství;

[...]

(25) vzhledem k tomu, že zásady ochrany se musí odrazit jednak v povinnostech jednotlivců [...] odpovědných za zpracování údajů týkajících se zejména kvality údajů, technického zabezpečení, oznamování okolností, za jakých může být zpracování provedeno, orgánu dozoru a jednak v právu poskytnutému osobám, jejichž údaje jsou zpracovávány, být informován o tom, že jsou zpracovávány, právu přístupu k údajům, právu žádat jejich opravu a právu odmítnout za určitých okolností zpracování“.

12 Článek 2 směrnice 95/46 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) ‚osobními údaji‘ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné [fyzické] osobě (subjekt údajů); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;
- b) ‚zpracováním osobních údajů‘ (‚zpracování‘) jakýkoli úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, jakož i blokování, výmaz nebo likvidace;

[...]

- d) ‚správcem‘ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účel a prostředky zpracování určeny právními a správními předpisy na úrovni jednotlivých států či Společenství, je možné určit správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení právem jednotlivých států nebo Společenství;

[...]“

13 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, v odstavci 1 uvádí:

„Tato směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny.“

14 Oddíl I kapitoly II směrnice 95/46, nadepsaný „Zásady pro kvalitu údajů“, stanoví v článku 6 toto:

„1. Členské státy stanoví, že osobní údaje musejí být:

- a) zpracovány korektně a zákonným způsobem;
- b) shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní, a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Další zpracování pro historické, statistické nebo vědecké účely není považováno za neslučitelné, pokud členské státy poskytnou vhodná ochranná opatření;
- c) přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány;
- d) přesné, a je-li to nezbytné, i aktualizované; musí být přijata veškerá rozumná opatření, aby nepřesné nebo neúplné údaje s ohledem na účely, pro které byly shromažďovány nebo dále zpracovávány, byly vymazány nebo opraveny;
- e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány. Členské státy stanoví vhodná ochranná opatření pro osobní údaje, které jsou uchovávány po dobu delší[,] než je uvedeno výše[,] pro historické, statistické či vědecké účely.

2. Dodržování odstavce 1 zajistí správce.“

- 15 Oddíl II kapitoly II směrnice 95/46, nadepsaný „Zásady pro oprávněné zpracování údajů“, stanoví v článku 7 toto:

„Členské státy stanoví, že zpracování osobních údajů může být provedeno pouze pokud:

[...]

c) je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce, nebo

[...]

e) je nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány;

nebo

f) je nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, za podmínky, že nepřevyšují zájem nebo základní práva a svobody subjektu údajů, které vyžadují ochranu podle čl. 1 odst. 1.“

- 16 Článek 12 téže směrnice, nadepsaný „Právo na přístup“, stanoví:

„Členské státy zaručí každému subjektu údajů právo získat od správce:

[...]

b) podle daného případu opravu, výmaz nebo blokování údajů, jejichž zpracování není v souladu s touto směrnicí, zejména z důvodů neúplné nebo nepřesné povahy údajů;

[...]“

- 17 Článek 14 směrnice 95/46, nadepsaný „Právo subjektu údajů na námitku“, stanoví:

„Členské státy přiznávají subjektu údajů právo:

a) alespoň v případech uvedených v čl. 7 písm. e) a f) vznést kdykoli z vážných a legitimních důvodů souvisejících s jeho osobní situací námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, ledaže vnitrostátní právo stanoví jinak. Je-li námitka oprávněná, nesmí se zpracování zahájené správcem těchto údajů nadále týkat;

[...]“

- 18 Článek 28 směrnice 95/46 stanoví, že členské státy pověří orgán dozoru dohledem nad dodržováním předpisů přijatých členskými státy na základě této směrnice.

Italské právo

- 19 Článek 2188 codice civile (občanský zákoník) stanoví:

„Zřizuje se obchodní rejstřík pro zápisy stanovené zákonem.

Rejstřík je veden úřadem pro obchodní rejstřík pod dohledem soudce jmenovaného předsedou soudu.

Rejstřík je veřejný.“

- 20 Článek 8 odst. 1 a 2 legge n. 580 – Riordinamento delle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura (zákon č. 580 o reorganizaci obchodních, průmyslových, živnostenských a zemědělských komor) ze dne 29. prosince 1993 (běžný doplněk ke GURI č. 7 ze dne 11. ledna 1994) stanoví, že vedení obchodního rejstříku náleží obchodním, průmyslovým, živnostenským a zemědělským komorám.
- 21 Decreto del Presidente della Repubblica n. 581 – Regolamento di attuazione dell'articolo 8 della legge 29 dicembre 1993, n. 580, in materia di istituzione del registro delle imprese di cui all'articolo 2188 del codice civile (dekret prezidenta republiky č. 581 – prováděcí nařízení k článku 8 zákona č. 580 ze dne 29. prosince 1993 o zřízení obchodního rejstříku podle článku 2188 občanského zákoníku) ze dne 7. prosince 1995 (GURI č. 28 ze dne 3. února 1996) upravuje některé aspekty týkající se obchodního rejstříku.
- 22 Do italského právního řádu byla směrnice 95/46 provedena prostřednictvím decreto legislativo n. 196 – Codice in materia di protezione dei dati personali (legislativní nařízení č. 196 – zákon o ochraně osobních údajů) ze dne 30. června 2003 (běžný doplněk ke GURI č. 174 ze dne 29. července 2003).

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 23 Salvatore Manni je jediným jednatelem společnosti Italiana Costruzioni Srl, která získala zakázku na výstavbu turistického komplexu.
- 24 Dne 12. prosince 2007 podal S. Manni žalobu na obchodní komoru v Lecce, v níž tvrdí, že nemovitosti postavené v tomto komplexu se neprodávají, protože z obchodního rejstříku vyplývá, že byl jediným jednatelem a likvidátorem společnosti Immobiliare e Finanziaria Salentina Srl (dále jen „Immobiliare Salentina“), u níž došlo v průběhu roku 1992 k prohlášení úpadku a která byla po ukončení likvidace vymazána dne 7. července 2005 z obchodního rejstříku.
- 25 V rámci této žaloby S. Manni tvrdil, že jeho osobní údaje, které vyplývají z obchodního rejstříku, byly zpracovány společností, která se specializuje na sběr a zpracování tržních informací a hodnocení rizik (*rating*), a že obchodní komora v Lecce neprovedla jejich výmaz navzdory žádosti v tomto smyslu.
- 26 Salvatore Manni tedy požádal, aby byl obchodní komoře v Lecce nařízen výmaz, anonymizace nebo zablokování údajů, které jej spojují s úpadkem Immobiliare Salentina, a dále se domáhal, aby obchodní komoře v Lecce byla uložena náhrada škody, kterou utrpěl z důvodu poškození jeho dobré pověsti.
- 27 Rozsudkem ze dne 1. srpna 2011 Tribunale di Lecce (soud v Lecce, Itálie) tomuto návrhu vyhověl a nařídil obchodní komoře v Lecce, aby anonymizovala údaje, které spojují S. Manniho s úpadkem Immobiliare Salentina, a uložil žalované náhradu škody, jež byla stanovena ve výši 2 000 eur s úroky a náklady řízení.
- 28 Tribunale di Lecce (soud v Lecce) měl totiž za to, že „zápisy, které spojují jméno fyzické osoby s kritickou etapou existence podniku (jako je úpadek), totiž nemohou být trvalé, pokud neexistuje zvláštní veřejný zájem na jejich uchování a šíření“. Jelikož v občanském zákoníku není stanovena maximální doba trvání zápisu, usoudil, že „jakmile uplyne přiměřená doba“ od ukončení insolvenčního řízení dotčené společnosti a jejího výmazu z obchodního rejstříku, odpadá ve smyslu legislativního nařízení č. 196 nezbytnost a užitečnost uvádění jména bývalého jediného jednatele této společnosti

v době jejího úpadku, neboť veřejnému zájmu na „historické paměti“ o existenci společnosti a o problémech, jimž čelila, lze do značné míry učinit zadost rovněž prostřednictvím anonymních údajů“.

29 Obchodní komora v Lecce podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek ke Corte suprema di cassazione (kasační soud, Itálie), který se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Má mít zásada uchování osobních údajů ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu, která nepřesahuje dobu nezbytnou pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány, stanovená v čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46, provedené legislativním nařízením č. 196 ze dne 30. června 2003, přednost před režimem zveřejňování provedeným obchodním rejstříkem, a brání tedy tomuto režimu, stanovenému směrnicí 68/151, jakož i vnitrostátním právem v článku 2188 občanského zákoníku a v článku 8 zákona č. 580 ze dne 29. prosince 1993 v části, v níž stanoví, že kdokoli se může bez časového omezení seznámit s příslušnými údaji týkajícími se fyzických osob, které jsou zde uvedeny?

2) Umožňuje tedy článek 3 směrnice 68/151, aby odchýlně od pravidel neomezeného trvání a neurčených příjemců údajů zveřejněných v obchodním rejstříku tyto údaje již nepodléhaly ‚zveřejňování‘ v tomto dvojím významu, ale aby naopak byly přístupné pouze na omezenou dobu nebo určitým příjemcům, a to na základě posouzení jednotlivých případů správcem údajů?“

K předběžným otázkám

30 Podstatou otázek předkládajícího soudu, jimiž je třeba se zabývat společně, je, zda článek 3 směrnice 68/151 a čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46 musí být vykládány v tom smyslu, že členské státy mohou, či musí, umožnit fyzickým osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) směrnice 68/151 požádat orgán pověřený vedením obchodního rejstříku, aby byl po uplynutí určité doby od likvidace společnosti a na základě posouzení jednotlivých případů omezen přístup k osobním údajům zapsaným do tohoto rejstříku, které se jich týkají.

31 Úvodem je třeba podotknout, že věc v původním řízení a předběžné otázky takto položené Soudnímu dvoru se netýkají pozdějšího zpracování sporných údajů, které v projednávané věci provedla společnost specializující se na *rating*, jak je uvedeno v bodě 25 tohoto rozsudku, ale právě přístupnosti takových údajů vedených v obchodním rejstříku třetím osobám.

32 V tomto ohledu je třeba nejprve podotknout, že podle čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 68/151 musí členské státy přijmout nezbytná opatření k zajištění povinného zveřejňování týkajícího se společností alespoň ohledně jmenování, ukončení funkce a totožnosti osob, které jsou jako statutární orgán společnosti nebo členové takového orgánu oprávněny zastupovat společnost vůči třetím osobám a v soudních řízeních nebo se účastní správy, dozoru nebo kontroly této společnosti. Kromě toho podle téhož čl. 2 odst. 1 písm. j) musí být rovněž zveřejňováno jmenování, totožnost a pravomoci likvidátorů.

33 Podle čl. 3 odst. 1 až 3 směrnice 68/151 musí být tyto údaje v každém členském státě zapsány v ústředním rejstříku, obchodním či podnikovém rejstříku (dále společně „rejstřík“) a na žádost musí být možno získat úplnou nebo částečnou kopii těchto údajů.

34 Je přitom třeba konstatovat, že údaje týkající se totožnosti osob uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) směrnice 68/151 představují jakožto informace o identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osobách „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46. Z judikatury Soudního dvora totiž

vyplývá, že okolnost, že tyto informace spadají do kontextu profesní činnosti, nemůže tyto informace zbavit kvalifikace osobních údajů (viz rozsudek ze dne 16. července 2015, ClientEarth a PAN Europe v. EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, bod 30, jakož i citovaná judikatura).

- 35 Kromě toho zápisem a uchováním uvedených informací v rejstříku a případně jejich sdělením na žádost třetím osobám provádí orgán pověřený vedením tohoto rejstříku „zpracování osobních údajů“, za které je „odpovědný“ ve smyslu definic poskytnutých v čl. 2 písm. b) a d) směrnice 95/46.
- 36 Zpracování osobních údajů, které se provádí na základě čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) a článku 3 směrnice 68/151, podléhá směrnici 95/46 na základě jejích článků 1 a 3. Je to ostatně výslovně stanoveno v článku 7a směrnice 2009/101, ve znění směrnice 2012/17, který má v tomto ohledu pouze deklarativní povahu. Jak na jednání vysvětlila Evropská komise, zákonodárce Evropské unie totiž považoval za užitečné tuto okolnost připomenout v souvislosti s legislativními změnami zavedenými směrnicí 2012/17 a s cílem zajistit interoperabilitu rejstříků členských států, jelikož s těmito změnami lze předpokládat zvýšení intenzity zpracování osobních údajů.
- 37 Pokud jde o směrnici 95/46, je třeba připomenout, že předmětem směrnice 95/46 – jak vyplývá z jejího článku 1 a jejího bodu 10 odůvodnění – je zajištění vysoké úrovně ochrany základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, v souvislosti se zpracováním osobních údajů (viz rozsudek ze dne 13. května 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 66, jakož i citovaná judikatura).
- 38 Podle bodu 25 odůvodnění směrnice 95/46 se zásady ochrany, které tato směrnice stanoví, musí odrazit jednak v povinnostech osob odpovědných za zpracování údajů týkajících se zejména kvality údajů, technického zabezpečení, oznamování okolností, za jakých může být zpracování provedeno, orgánu dozoru a jednak v právu poskytnutém osobám, jejichž údaje jsou zpracovávány, být informován o tom, že jsou zpracovávány, právu přístupu k údajům, právu žádat jejich opravu a právu odmítnout za určitých okolností zpracování.
- 39 Soudní dvůr již judikoval, že ustanovení směrnice 95/46 musí být v rozsahu, v němž upravují zpracování osobních údajů, které může představovat zásah do základních svobod, a zejména práva na soukromí, nutně vykládána ve světle základních práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) (viz rozsudek ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, bod 38 a citovaná judikatura).
- 40 Článek 7 Listiny v této souvislosti zaručuje právo na respektování soukromého života, zatímco článek 8 Listiny výslovně zakotvuje právo na ochranu osobních údajů. Odstavce 2 a 3 posledně zmíněného článku upřesňují, že tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem, že každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny, a má právo na jejich opravu, a že na dodržování těchto pravidel dohlíží nezávislý orgán. Tyto požadavky jsou provedeny zejména články 6, 7, 12, 14 a 28 směrnice 95/46.
- 41 Pokud jde konkrétně o obecné podmínky zákonnosti uložené směrnicí 95/46, je třeba připomenout, že s výhradou výjimek, které připouští článek 13 této směrnice, musí být jakékoli zpracování osobních údajů jednak v souladu se zásadami pro kvalitu údajů zakotvenými v článku 6 této směrnice a jednak musí odpovídat některé ze zásad pro oprávněné zpracování údajů vyjmenovaných v článku 7 uvedené směrnice (viz zejména rozsudek ze dne 13. května 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 71, jakož i citovaná judikatura).
- 42 Jak v tomto ohledu uvedl generální advokát v bodě 52 svého stanoviska, je třeba konstatovat, že zpracování osobních údajů, které provádí orgán pověřený vedením rejstříku při provádění čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) a článku 3 směrnice 68/151, naplňuje několik důvodů oprávněnosti zpracování osobních údajů stanovených v článku 7 směrnice 95/46, a to důvody uvedené v bodě c) týkající se splnění právní

povinnosti, v bodě e) týkající se výkonu veřejné moci nebo vykonání úkolu ve veřejném zájmu a v bodě f) týkající se uskutečnění oprávněných zájmů správce údajů či třetích osob, kterým jsou údaje sdělovány.

- 43 Pokud jde zejména o důvod oprávněnosti stanovený v čl. 7 písm. e) směrnice 95/46, je třeba připomenout, že Soudní dvůr již měl příležitost rozhodnout, že činnost orgánu veřejné moci spočívající v uchování údajů, které jsou společností povinny oznamovat na základě jejich zákonných povinností, v databázi, v umožnění zúčastněným osobám nahlížet do těchto údajů a v poskytování kopií těchto údajů spadá pod výkon výsad veřejné moci (viz rozsudek ze dne 12. července 2012, *Compass-Datenbank*, C-138/11, EU:C:2012:449, body 40 a 41). Kromě toho tato činnost představuje rovněž úkol ve veřejném zájmu ve smyslu téhož ustanovení.
- 44 V projednávané věci se účastníci původního řízení neshodnou, pokud jde o otázku, zda orgán pověřený vedením tohoto rejstříku musí po uplynutí určité doby od ukončení činnosti společnosti a na základě žádosti subjektu údajů tyto osobní údaje vymazat nebo je anonymizovat či omezit jejich zveřejňování. V této souvislosti se předkládající soud zejména táže, zda tato povinnost vyplývá z čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46.
- 45 Podle čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46 členské státy stanoví, že osobní údaje musí být uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány. Jsou-li tyto údaje uchovávány po dobu delší, než je uvedeno výše, pro historické, statistické či vědecké účely, členské státy stanoví vhodná ochranná opatření. Na základě odstavce 2 téhož článku dodržování těchto zásad zajistí správce.
- 46 V případě nesplnění podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46 členské státy na základě jejího čl. 12 písm. b) zaručí subjektu údajů právo získat od správce podle daného případu výmaz nebo blokování dotyčných údajů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. května 2014, *Google Spain a Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 70).
- 47 Kromě toho podle čl. 14 prvního pododstavce písm. a) směrnice 95/46 členské státy přiznávají subjektu údajů právo, mimo jiné v případech uvedených v čl. 7 písm. e) a f) této směrnice, vznést kdykoli z vážných a legitimních důvodů souvisejících s jeho osobní situací námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, ledaže vnitrostátní právo stanoví jinak. Vážení důvodů, které musí proběhnout v rámci uvedeného čl. 14 prvního pododstavce písm. a), tak umožňuje podrobněji zohlednit všechny okolnosti konkrétní situace subjektu údajů. Je-li námitka oprávněná, nesmí se zpracování zahájené správcem těchto údajů nadále týkat (viz rozsudek ze dne 13. května 2014, *Google Spain a Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 76).
- 48 Pro účely určení, zda jsou členské státy podle čl. 6 odst. 1 písm. e) a čl. 12 písm. b) nebo čl. 14 prvního pododstavce písm. a) směrnice 95/46 povinny stanovit pro fyzické osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) směrnice 68/151 právo požádat po určité době orgán pověřený vedením rejstříku o výmaz nebo blokování osobních údajů zapsaných do tohoto rejstříku nebo o omezení přístupu k nim, je nejprve třeba přezkoumat, jaký je účel tohoto zápisu.
- 49 V tomto ohledu z bodů odůvodnění a z názvu směrnice 68/151 vyplývá, že zveřejňování upravené touto směrnicí směřuje zejména k ochraně zájmů třetích osob ve vztahu k akciovým společnostem a ke společnostem s ručením omezeným, neboť ty poskytují třetím osobám jako záruku pouze své obchodní jmění. Za tímto účelem by zveřejňování mělo třetím osobám umožnit, aby se seznámily se základními listinami společnosti a s některými údaji, které se jí týkají, zejména s údaji o osobách, které jsou oprávněny společnost zavazovat.
- 50 Soudní dvůr již mimoto uvedl, že cílem směrnice 68/151 je zajistit právní jistotu ve vztazích mezi společnostmi a třetími osobami z hlediska zesílení obchodních toků mezi členskými státy v důsledku vytvoření vnitřního trhu a že z tohoto hlediska je důležité, aby každá osoba, která si přeje navázat

hospodářské vztahy se společnostmi se sídlem v jiných členských státech či v nich pokračovat, mohla snadno zjistit zásadní údaje týkající se založení obchodních společností a pravomocí osob, které jsou pověřeny jejich zastupováním, což vyžaduje, aby byly všechny příslušné údaje výslovně uvedeny v rejstříku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. listopadu 1974, Haaga, 32/74, EU:C:1974:116, bod 6).

- 51 Kromě toho z judikatury Soudního dvora vyplývá, že cílem zveřejňování stanoveného v článku 3 směrnice 68/151 je umožnit informování všech zúčastněných třetích osob, aniž musí prokazovat právo nebo zájem vyžadující ochranu. Soudní dvůr v tomto ohledu uvedl, že samotné znění čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS, z něhož vychází tato směrnice, obecně zmiňuje cíl ochrany zájmů třetích osob, aniž rozlišuje mezi různými kategoriemi nebo vylučovalo některé kategorie, takže pojem třetích osob uvedených v tomto ustanovení zejména nelze omezit pouze na věřitele dotyčné společnosti (viz rozsudek ze dne 4. prosince 1997, Daihatsu Deutschland, C-97/96, EU:C:1997:581, body 19, 20 a 22, jakož i usnesení ze dne 23. září 2004, Springer, C-435/02 a C-103/03, EU:C:2004:552, body 29 a 33).
- 52 Pokud jde dále o otázku, zda je k dosažení účelu stanoveného v článku 3 směrnice 68/151 v zásadě nezbytné, aby osobní údaje fyzických osob uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) této směrnice zůstaly zapsány v rejstříku nebo byly přístupné všem třetím osobám po ukončení činnosti a likvidaci dané společnosti, je třeba konstatovat, že uvedená směrnice k této věci neobsahuje žádné upřesnění.
- 53 Jak nicméně uvedl generální advokát v bodech 73 a 74 svého stanoviska, je nesporné, že i po likvidaci společnosti mohou přetrvávat práva a právní vztahy týkající se této společnosti. V případě sporu se tak údaje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) směrnice 68/151 mohou ukázat jako nezbytné zejména k ověření zákonnosti úkonu uskutečněného jménem této společnosti v průběhu období její činnosti nebo k tomu, aby třetí osoby mohly podat žalobu proti členům orgánů této společnosti nebo proti jejím likvidátorům.
- 54 Kromě toho mohou otázky vyžadující nakládání s těmito údaji vyvstat ještě řadu let poté, co společnost ukončila existenci, především v závislosti na promlčecích lhůtách použitelných v členských státech.
- 55 Vzhledem k četnosti možných scénářů, které se mohou týkat osob v několika členských státech, a ke značné různorodosti promlčecích lhůt stanovených jednotlivými vnitrostátními právními řady v jednotlivých právních oblastech, jak zdůraznila Komise, se za současného stavu jeví nemožné určit jedinou lhůtu od okamžiku likvidace společnosti, po jejímž uplynutí by zápis uvedených údajů v rejstříku a jejich zveřejňování nebyly dále nutné.
- 56 Za těchto podmínek členské státy nemohou na základě čl. 6 odst. 1 písm. e) a čl. 12 písm. b) směrnice 95/46 zaručit fyzickým osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) směrnice 68/151 právo zásadně dosáhnout po určité době od likvidace dotyčné společnosti výmazu jich se týkajících osobních údajů, které byly zapsány do rejstříku na základě posledně uvedeného ustanovení, nebo blokace těchto údajů pro veřejnost.
- 57 Tento výklad čl. 6 odst. 1 písm. e) a čl. 12 písm. b) směrnice 95/46 ani nevede k nepřiměřenému zásahu do základních práv dotyčných osob, a zejména do jejich práva na respektování soukromého života, jakož i jejich práva na ochranu osobních údajů, která jsou zaručena články 7 a 8 Listiny.
- 58 Na straně jedné totiž čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) a článek 3 směrnice 68/151 ukládají zveřejňování pouze omezeného počtu osobních údajů, a to údajů týkajících se totožnosti a příslušných funkcí osob, které jsou oprávněny zastupovat společnost vůči třetím osobám a v soudních řízeních či se účastní správy, dozoru nebo kontroly této společnosti nebo byly jmenovány jejím likvidátorem.
- 59 Na straně druhé, jak bylo uvedeno v bodě 49 tohoto rozsudku, směrnice 68/151 stanoví zveřejňování údajů uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) zejména z toho důvodu, že akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným poskytují třetím osobám jako záruku pouze své obchodní jmění,

což pro tyto osoby představuje zvýšené hospodářské riziko. S ohledem na něj se jeví odůvodněné, aby fyzické osoby, které se rozhodnou účastnit se hospodářských vztahů prostřednictvím takové společnosti, byly povinny zveřejnit údaje týkající se jejich totožnosti a jejich funkcí v této společnosti, a to tím spíše že si jsou této povinnosti vědomy v okamžiku, kdy se rozhodnou se do takové činnosti zapojit.

- 60 Pokud jde konečně o čl. 14 první pododstavec písm. a) směrnice 95/46, je třeba konstatovat, že ačkoli z předchozího vyplývá, že při vážení, které je třeba provést v rámci tohoto ustanovení, v zásadě převažuje nezbytnost chránit zájmy třetích osob ve vztahu k akciovým společnostem a ke společnostem s ručením omezeným a zajistit právní jistotu, poctivost obchodních transakcí, a tedy i řádné fungování vnitřního trhu, není možné vyloučit, že mohou existovat zvláštní situace, v nichž vážné a legitimní důvody související s konkrétní situací subjektu údajů výjimečně odůvodňují, aby byl po uplynutí dostatečně dlouhé doby od likvidace dotčené společnosti omezen přístup k osobním údajům zapsaným v rejstříku, které se jej týkají, ve vztahu ke třetím osobám, které prokáží zvláštní zájem na nahlížení do těchto údajů.
- 61 V tomto ohledu je nicméně třeba upřesnit, že jelikož použití čl. 14 prvního pododstavce písm. a) směrnice 95/46 podléhá výhradě, že vnitrostátní právo nestanoví jinak, přísluší konečné rozhodnutí stran otázky, zda fyzické osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) směrnice 68/151 mohou požádat orgán pověřený vedením rejstříku o takové omezení přístupu k osobním údajům, které se jich týkají, na základě posouzení jednotlivých případů vnitrostátním zákonodárcům.
- 62 Je věcí předkládajícího soudu, aby z tohoto hlediska ověřil stav vnitrostátního práva.
- 63 V případě, že z tohoto ověření vyplyne, že vnitrostátní právo takové žádosti umožňuje, bude věcí předkládajícího soudu, aby s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem a s ohledem na dobu, která uplynula od likvidace dotčené společnosti, posoudil, zda případně existují převažující a legitimní důvody, jejichž povaha by případně výjimečně odůvodňovala omezení přístupu třetích osob k údajům týkajícím se S. Manniho v obchodním rejstříku, z nichž vyplývá, že byl jediným jednatelem a likvidátorem společnosti Immobiliare Salentina. V tomto ohledu je třeba uvést, že pouhá okolnost, že nemovitosti turistického komplexu postaveného společností Italiana Costruzioni, jíž je S. Manni nyní jediným jednatelem, se údajně neprodávají z důvodu, že potenciální kupující těchto nemovitostí mají přístup k těmto údajům v obchodním rejstříku, nemůže postačovat k založení takového důvodu, zejména s přihlédnutím k legitimnímu zájmu těchto osob na získání těchto informací.
- 64 S přihlédnutím k předchozím úvahám je třeba na položené otázky odpovědět, že čl. 6 odst. 1 písm. e), čl. 12 písm. b) a čl. 14 první pododstavec písm. a) směrnice 95/46 ve spojení s článkem 3 směrnice 68/151 musí být vykládány v tom smyslu, že za současného stavu unijního práva přísluší členským státům určit, zda fyzické osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) posledně uvedené směrnice mohou požádat orgán pověřený vedením rejstříku, aby na základě posouzení jednotlivých případů ověřil, zda je výjimečně odůvodněno, aby byl z převažujících a legitimních důvodů týkajících se jejich konkrétní situace po uplynutí dostatečně dlouhé doby od likvidace dotčené společnosti omezen přístup k osobním údajům, jež se jich týkají a jsou zapsány do tohoto rejstříku, ve vztahu k třetím osobám, které prokáží zvláštní zájem na nahlížení do těchto údajů.

K nákladům řízení

- 65 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 6 odst. 1 písm. e), čl. 12 písm. b) a čl. 14 první pododstavec písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ve spojení s článkem 3 první směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/58/ES ze dne 15. července 2003, musí být vykládány v tom smyslu, že za současného stavu unijního práva přísluší členským státům určit, zda fyzické osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. d) a j) posledně uvedené směrnice mohou požádat orgán pověřený vedením ústředního rejstříku nebo obchodního či podnikového rejstříku, aby na základě posouzení jednotlivých případů ověřil, zda je výjimečně odůvodněno, aby byl z převažujících a legitimních důvodů týkajících se jejich konkrétní situace po uplynutí dostatečně dlouhé doby od likvidace dotyčné společnosti omezen přístup k osobním údajům, jež se jich týkají a jsou zapsány do tohoto rejstříku, ve vztahu k třetím osobám, které prokáží zvláštní zájem na nahlížení do těchto údajů.

Podpisy.